

MIESIĆ (3) *vb impf*

miesić (2), **misić** (1); miesić *RejKup, Mącz*; misić *Calep*.

e jasne.

inf miesić (2). ◇ *praes* [1 sg mieszę.] ◇ 1 pl misimy (1). ◇ [3 pl miesią.]

Sł stp notuje, Cn: mięsić, Linde XVII (z Cn) -XVIII w.

Przemieszczać cząsteczki substancji; miscere Cn (3) :

miesić czym (1): Kiedy kxiądz machnie nad głową To iuż rośgrzefeniem zową. [...] A ono by wieczey miefyc Tym palcem mogł/ niż rośgrzefyc. *RejKup* k7.

a. *Ugniatać ciasto lub glinę rozrobioną z wodą; condepsere, diluere Cn (1) :* Trua – Myfnik w ktorim myffimy a. [!] *Calep* 1090a.

[*W połączeniu szeregowym: kiedy [ziarnko] w mąkę obrocone wodą roftwarzaią/ kwáfem záciiáiá/ bijá/ tłuką/ gniotą/ miesiá/ formuią GrodzJednOs 1589, 140.*]

b. *Spulchniac ziemie* (1) : Offringo, Zoráną rolą prziorac/ Mieścić. *Mącz* 135d; [Miefzę/ Offringo, id est, przeorywam. *Volck* L112v.]

Formacje współrdzenne: rozmiesić, zamiesić.

MP